

Arrest

nr. 322 623 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. CASTIAUX
Overwinningstraat 124
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 15 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. CASTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1969.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 16 januari 2023. Op 18 januari 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 september 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 14 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit, bent u van Arabische origine en bent u een christen. U werd geboren op (...) oktober 1969 in het dorp Toumin, dat deel uitmaakt van de stad Hama, gelegen in de provincie Hama waar u tot aan uw vertrek uit Syrië woonachtig was.

U heeft zes broers [L.], [M.], [S.], [D.], [W.] en [R.], en één zus [N.]. [L.] is leraar en de andere broers zijn allemaal chauffeurs. Uw broers verblijven nog in Syrië, in Toumin, behalve uw broer [R.] (OV nr. ... - CGVS ref ...) en uw zus [N.] (OV nr. ... - CGVS ref ...) die sedert ongeveer 8 jaar in België wonen en hier internationale bescherming hebben gekregen.

In Syrië studeerde u tot de zesde graad waarna u stopte met school omdat u niet goed was in studeren. Nadien werkte u als landbouwer en reed als chauffeur met de vrachtwagen. Meer precies werkte u als landbouwer van 1997 tot 1998 en werkte u als chauffeur tot 2009. Vanaf 2009 heeft u niet meer gewerkt, omwille van de oorlog.

U heeft uw legerdienst gedaan in Syrië van 1989 tot 1991. U deed dienst als chauffeur in het leger en vervoerde eten voor de militairen.

In 2011 bent u in Toumin gehuwd met [H. S.], eveneens een christene. Jullie kregen samen twee zonen [J.] (12 jaar) en [C.] (8 jaar) en een dochter Stephanie (10 jaar). Uw kinderen en echtgenote verblijven actueel nog steeds in Toumin. Uw echtgenote werkt niet en zij voorziet in het familiale levensonderhoud dankzij de hulp uw broers en ook van organisaties, die voedselpakketten voorzien.

U vreest de ontvoeringen die plaatsvinden in het dorp. In 2017 hebben onbekenden een keer geprobeerd uw broer [S.] te ontvoeren. U verklaarde ook dat u als christene wordt onderdrukt. Dit alles, gecombineerd met de algemene veiligheidssituatie in Syrië, deed u besluiten dat u Syrië diende te verlaten.

U verliet Syrië op 16 december 2022 en reisde via Libanon, Rusland, Wit-Rusland, Polen en Duitsland door naar België waar u op 16 januari 2023 toe kwam en twee dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Syrië vreest u vermoord te worden, waarbij u verwijst naar de algemene veiligheidssituatie, de ontvoeringen die plaatsvinden en naar de onderdrukking als christen in Syrië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer (zie groene documentenmap stukken 1-6). Uw Syrisch paspoort (origineel) en verder allemaal in kopie: uw militair boekje, uw huwelijksattest, uw Syrische identiteitskaart, een attest van gezinssamenstelling en uw familieboekje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers in uw hoofde geen gegronde toekomstige vrees in uw land van herkomst worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming noemt u het gebrek aan veiligheid in en rond Toumin en het risico op ontvoeringen door onbekende groeperingen om losgeld te verkrijgen. Verder geeft u aan dat u als christene onderdrukt wordt (CGVS p. 12). Deze door u aangereikte verklaringen zijn te vaag en te hypothetisch om hieruit een nood aan internationale bescherming te kunnen afleiden, zoals ook verder in deze beslissing zal uiteengezet worden.

Wat betreft uw verklaring christen te zijn waardoor u wordt onderdrukt en vreest te worden vermoord (CGVS p. 12), dient er vooreerst op gewezen dat u dit asielmotief niet heeft vermeld bij uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vraag 4 Vragenlijst DVZ). U haalde alsdan uitsluitend de oorlogsomstandigheden en de ontvoeringen aan. Zelfs op de vragen of u problemen had met het regime, medeburgers of er problemen waren van algemene aard, antwoordde u telkens negatief (zie vraag 7 Vragenlijst).

Indien u dergelijke vrees omwille van uw christen-zijn werkelijk zou dienen te koesteren, zou dit motief nochtans het vermelden waard moeten geweest zijn. Het feit dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst.

Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u dit asielmotief zou vermelden. Het spreekt voor zich dat de vaststelling dat u dit niet deed, de ernst van uw voorgehouden vrees gestoeld op dit motief ernstig dient te worden gerelativeerd.

Verder merkt het CGVS op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de christenen niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof in Syrië.

Uit de beschikbare landeninformatie (zie COI FOCUS SYRIE, Situatie van de christenen in regimegebied, 19 juli 2023, Cedoca CGVS; EUAA, Country Guidance Syria van april 2024 – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-april-2024> ; EUAA “Syria: Targeting of individuals” september 2022, – beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals> ; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) - beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>, Het Algemeen Ambtsbericht Syrië van mei 2022 en augustus 2023 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken; toegevoegd aan de blauwe map Landeninformatie in uw dossier) kan niet worden afgeleid dat christenen of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof.

Het regime kan niet worden beschuldigd van het vervolgen van christenen, maar sinds 2011 richt het zich op christenen die kritisch waren ten opzichte van het regime. Christenen en andere minderheden die oppositie voeren worden op dezelfde manier behandeld als de soennitische opposanten (zie COI FOCUS SYRIE, Situatie van christenen in regimegebied, 19 juli 2023, Cedoca CGVS, p.8).

Volgens het algemeen ambtsbericht Syrië van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van mei 2022 geven meerdere bronnen aan dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaili's niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd omwille van hun geloof (Zie Algemeen ambtsbericht Syrië, mei 2022). Er is geen informatie die aantoonst dat aanhangers van de genoemde religies in overheidsgebied niet vrij zijn om hun geloof te praktiseren. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van het de aanval (zie COI FOCUS SYRIE, Situatie van christenen in regimegebied, 19 juli 2023, Cedoca CGVS, p.10).

De Syrische christenen blijken vooral te kampen te hebben met problemen die gelijkaardig zijn aan die van andere Syrische burgers: de zeer slechte economische situatie na het aanslepende conflict, armoede en de gevolgen van de aardbeving voor sommigen (zie COI FOCUS SYRIE, Situatie van christenen in regimegebied, 19 juli 2023, Cedoca CGVS, p.13).

Ook blijkt nergens uit dat de discriminerende bejegening van christenen in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor uw leven er ondraaglijk zou worden.

U brengt geen aannemelijke individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille uw geloofsovertuiging sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker om internationale bescherming wordt vervolgd, moet rekening worden gehouden met omstandigheden die een risico kunnen vormen, zoals regionale bijzonderheden (christenen in gebieden waar gewapende oppositiegroepen of ISIL actief zijn, lopen bijvoorbeeld een groter risico, enz). U bent afkomstig uit Toumin - Hama, een dorp dat onder controle staat van het regime zoals u zelf ook aangaf (CGVS p. 14) en waar de inwoners hoofdzakelijk christenen zijn (cfr. landeninformatie over Toumin, toegevoegd aan de blauwe map).

Daarenboven, gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen omtrent uw verklaring onderdrukt te worden als christen, herhaalt u louter dat christenen onderdrukt worden in het algemeen en dat dit zo is bij het zoeken naar werk of zij beledigd worden op straat (CGVS p. 14). Bovendien verwijst u slechts naar de algemene veiligheidssituatie en legde u uit dat uw dorp waar christenen wonen, gelegen is tussen andere dorpen waar alawieten en moslim stammen aanwezig zijn en deze dorpen elkaar bombarderen, waar uw dorp dan tussen zit (CGVS p. 14). Het CGVS benadrukt op dat u pas op 53 jarige leeftijd in december 2022 Syrië verlaten heeft en heel uw leven in Toumin heeft gewoond (CGVS p.3) een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die voorhoudt al jaren al een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Tevens wordt onderlijnd dat er in uw hoofde geen elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat u een zodanig profiel heeft met grote zichtbaarheid of een publiek karakter, dat u bij terugkeer naar Syrië in het vizier zou dreigen te komen van de Syrische autoriteiten. U verklaarde gewerkt te hebben als landbouwer en als vrachtwagenchauffeur, net zoals uw vader dat was en op één na, al uw broers (CGVS p. 5-6). Bovendien bent u afkomstig uit het dorp Toumin in de provincie Hama, waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict. Verder maakt u niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië reeds in die mate in het vizier bent gekomen of in de specifieke negatieve

aandacht van de Syrische autoriteiten stond, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. U verklaarde dat u in december 2020 uw paspoort had aangevraagd en dit zonder problemen heeft verkregen (CGVS p. 4). U bent legaal uit Syrië vertrokken met uw paspoort en reisde via Libanon en Rusland, waarbij u geen problemen had aan de grensovergangen (CGVS p. 4).

Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden gevisieerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risico verhogend of verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen.

Gelet op het voorgaande en rekening houdend met de individuele omstandigheden die uw situatie kenmerken, is het CGVS van oordeel dat er geen elementen kunnen waargenomen worden die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade louter omdat u Syrië heeft verlaten.

Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden. U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen aan die in die richting wijzen, en evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien niet dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, p. 16-19, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf>; EUAA "Syria: Targeting of individuals" September 2022, p. 31-35, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals>, Algemeen Ambtsbericht Syrië, augustus 2023, p. 79-90, UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021>; toegevoegd aan de blauwe map Landeninformatie in het administratief dossier).

Daarenboven kan nog opgemerkt worden dat de intensiteit van het conflict in Syrië sinds 2018 stelselmatig is afgenomen en dat uw vertrek pas dateert december 2022, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen.

Daarenboven haalde u zelf geen vrees aan ten opzichte van het Syrisch regime en verklaarde u nooit problemen te hebben gehad met het regime, noch met derden (CGVS p. 10 en p. 12).

Bijgevolg dient het CGVS te besluiten dat er geen enkel element voorhanden is dat aangeeft dat de Syrische autoriteiten of een bepaalde groepering u specifiek trachten te viseren.

Ten aanzien van uw verklaringen omtrent de oorlog in Syrië, alsook omtrent het crimineel geweld dat er is waarbij mensen worden ontvoerd omwille van losgeld (CGVS p. 12) wijst het CGVS erop dat u hiermee verwijst naar de algemene veiligheidssituatie, een asielmotief dat evenwel geen uitstaans heeft met de Vluchtelingenconventie doch wel een beoordeling in het kader van een eventueel subsidiair beschermingsstatuut vereist. De motivering hieromtrent wordt verder in deze beslissing uiteen gezet (zie *infra*).

U verwijst voor wat betreft uw asielmotief van de ontvoeringen voor losgeld louter naar de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en brengt verder geen elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In zoverre u aanhaalt een risico te lopen op ernstige schade omwille van het crimineel geweld waarbij burgers worden ontvoerd door onbekende groeperingen omwille van losgeld (CGVS p. 12 en p. 13), dient te worden besloten dat er in uw hoofde geen dergelijke risico kan worden aangenomen. Immers blijkt uit uw verklaringen dat u slechts verwijst naar de algemene criminele feiten van ontvoering waarbij er dorpelingen worden ontvoerd, die willekeurig gekozen worden en waarbij u geen idee heeft wie er verantwoordelijk is voor deze ontvoeringen (CGVS p. 14 en p. 15). U bent met andere woorden niet bij machte in concreto aan te tonen dat u persoonlijk ook een risico loopt. U verklaarde dat uw broer [S.] in 2017 één keer het slachtoffer werd van een poging tot ontvoering, waarbij hij kon ontkomen door weg te vluchten via de velden (CGVS p. 13). Uw broer verblijft sindsdien nog steeds in dorp en heeft geen problemen meer gekend sinds uw vertrek uit Syrië (CGVS p. 13). Evenmin kenden de gezinsleden van uw broer [S.], met name zijn echtgenote en één dochter die bij hem in het dorp Toumin wonen, enige problemen (CGVS p. 13). Uit uw verklaringen blijkt dat er willekeurig mensen worden gekozen om te worden ontvoerd omwille van geld, feiten die dienen te worden gekwalificeerd als puur crimineel geweld (CGVS p. 13). Zoals ook reeds vermeld zijn deze door u aangereikte verklaringen te vaag en te hypothetisch om hieruit een persoonlijke vrees te kunnen afleiden, dat behoeft geen verdere uitleg.

Derhalve kan de status van vluchteling u niet worden toegekend, noch deze van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilisie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadisten. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in Toumin in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf

districten (Hama, Masyaf, Muḥardah, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqā en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel Toumin in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In Toumin in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in Toumin in de provincie Hama, wat u betreft,

dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Syrië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Syrisch paspoort, uw militair boekje, huwelijksattest, Syrische identiteitskaart, attest van gezinssamenstelling en uw familieboekje (groene map documenten – stukken 1-6) kunnen immers hooguit uw Syrische nationaliteit, identiteit, herkomst en gezinssamenstelling staven, elementen die heden evenwel niet ter discussie staan. Deze documenten tonen echter geenszins de door u verklaarde problemen of vrees in Syrië aan.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat het gegeven dat uw broer [R.] (OV nr. ... CGVS ref ...) en uw zus [N.] (OV nr. ... - CGVS ref ...) in België wonen en erkend werden als vluchteling, respectievelijk in 2017 en in 2014, geen ander licht op de genomen conclusie werpt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48 en volgende en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 1 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen).

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en/of nietig te verklaren en haar te erkennen als vluchteling of op zijn minst om haar de subsidiaire bescherming toe te kennen of de commissaris-generaal de opdracht te geven haar opnieuw te horen.

3. De aanvullende nota's

3.1. De verzoekende partij voegt op 22 januari 2025 een aanvullende nota toe aan het administratief dossier. Tijdens de terechtzitting van 23 januari 2025 doet ze afstand van deze aanvullende nota.

3.2. Tijdens de terechtzitting van 23 januari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze voert hierbij aan dat de veiligheidssituatie in Syrië drastisch is veranderd. Het regime van Bashar Al Assad werd onlangs omvergeworpen door gewapende moslimrebellengroepen. Sinds de val van het regime heerst er onzekerheid over het lot van de christelijke bevolking in Syrië. In het verleden hebben deze te maken gehad met zware repressie en volgens sommige zelfs genocide. De Syrische christenen hebben een slechte positie omdat ze traditioneel worden beschouwd als dicht bij de macht van Bashar Al Assad. Er worden momenteel veel gebedshuizen aangevallen en vernietigd door gewapende fracties die lokaal de macht hebben overgenomen. Zij en haar gezin vrezen voor verdere vervolging vanwege hun lidmaatschap van de christelijke gemeenschap in Syrië. De huidige situatie is geenszins gestabiliseerd en de risico's van vervolging zijn goed bijgewerkt. Zo ook doet de onveiligheid als gevolg van het aan de macht komen van islamitische gewapende groeperingen vrezen voor mogelijke mistoestanden tegen de christelijke gemeenschappen waartoe ze behoort. De willekeurige aanvallen en bombardementen van het Israëliëse leger op het Syrische grondgebied bedreigen de veiligheid en integriteit van alle Syriërs. Het is onaanvaardbaar dat Syrië op dit moment als een stabiele en veilige staat wordt beschouwd. De recente machtsverschuiving en de schadelijke gevolgen die dit kan hebben voor christelijke minderheden verplichten de commissaris-generaal om zijn standpunt te herzien en de situatie van de verzoekende partij opnieuw te onderzoeken in het licht van de recente gebeurtenissen. Het is zeker noodzakelijk om enkele weken of maanden te wachten om te kunnen stellen dat de nieuwe situatie in Syrië geen risico vormt voor

de verzoekende partij. Ze meent dat in de tussentijd het algemene voorzichtigheidsbeginsel moet prevaleren en het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij ten minste ontvankelijk moet worden geacht. Een grondig onderzoek moet worden overwogen en uitgevoerd met de middelen die de commissaris-generaal ter beschikking staan om de ernst van de situatie van de christenen in Syrië en vervolgens de val van het regime op te helderen. Ze wil verder informatie aan het dossier toevoegen over de angsten en bedreigingen waarmee christenen in Syrië momenteel worden geconfronteerd en haar nieuwe vrees voor vervolging rechtvaardigen. Ze verwijst hierbij naar, en voegt deze ook toe aan haar aanvullende nota, verschillende artikels die de risico's voor christenen in het huidige Syrië moeten aantonen en dat verschillende gebedshuizen in Syrië zijn vernield.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

Ter terechtzitting brengt de verzoekende partij naar voor dat ze christen is. Ze stelt dat ze bij de val van het oude regime opgelucht was inzake de mensenrechten maar al snel bleek dit maar schijn te zijn. De situatie voor christenen is problematisch. Kerkhoven en beelden worden vernield en christenen worden blootgesteld aan vervolging. De situatie is, volgens haar, erg volatiel dus is er bijkomend onderzoek nodig zeker gezien het oude regime een zekere bescherming bood aan christenen. De huidige machthebbers staan volgens haar voor een islamitische omgeving waarbij christenen die zich niet willen aanpassen gefolterd en gedood worden. Ze brengt naar voor dat vrouwen verplicht worden om een hoofddoek te dragen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat christenen worden gevisieerd en vervolgd door verschillende actoren zoals door ISIL en HTS, waarbij HTS in de provincie Idlib christelijke eigendommen en kerken in

beslag heeft genomen en het recht op godsdienstvrijheid van christenen heeft beperkt (EUAA “*Country guidance: Syria*”, april 2024, p. 78-80).

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X / International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid van de verzoekende partij als christen nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS